

- nie mogą być przechowywane następujące dane:
  - treść komunikatu;
  - dane dotyczące przeglądanych stron internetowych;
  - dane usług poczty elektronicznej;
  - dane leżące u podstawy połączeń z lub do określonych numerów osób, organów i organizacji w sferach społecznych lub religijnych;
- okres zatrzymywania danych wynosi w przypadku danych dotyczących lokalizacji, czyli oznaczenia wykorzystanej komórki, cztery tygodnie, a w przypadku pozostałych danych – dziesięć tygodni;
- zapewniona jest skuteczna ochrona zatrzymywanych danych przed ryzykiem nadużyć oraz przed nieuprawnionym dostępem, oraz
- zatrzymywane dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu ścigania szczególnie ciężkich przestępstw oraz zapobiegania konkretnym zagrożeniom dla zdrowia, życia lub wolności danej osoby, lub dla istnienia państwa federalnego lub kraju związkowego, z wyjątkiem adresu IP przypisanego abonentowi w celu korzystania z Internetu, którego używanie jest dozwolone w ramach udzielania informacji na temat zgromadzonych danych w celu ścigania wszystkich przestępstw, w celu zapobiegania zagrożeniom dla bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz w celu wykonywania zadań służb wywiadowczych?

(¹) Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

(²) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. 2002, L 201, s. 37), ostatnio zmieniona dyrektywą 2009/136/WE (Dz.U. 2009, L 337, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 31 października 2019 r. – Firma Z/Finanzamt Y**

(Sprawa C-802/19)

(2020/C 45/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Firma Z

Strona pozwana: Finanzamt Y

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 24 października 1996 r., Union Elida Gibbs Ltd., C-317/94, EU:C:1996:400, apteka, która dostarcza produkty farmaceutyczne ustawowej kasie chorych, jest uprawniona do obniżenia podstawy opodatkowania w związku z udzieleniem rabatu osobom objętym ubezpieczeniem zdrowotnym?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej – Czy sytuacja, w której apteka krajowa jest uprawniona do obniżenia podstawy opodatkowania, a jednocześnie apteka położona w innym państwie członkowskim nie ma takiego uprawnienia, ponieważ dokonuje dostaw wewnątrzspółnotowych na rzecz powszechnej kasy chorych, które nie podlegają opodatkowaniu, jest sprzeczna z zasadami neutralności i równego traktowania na rynku wewnętrznym?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria)
w dniu 31 października 2019 r. – BU/Markt24 GmbH**

(Sprawa C-804/19)

(2020/C 45/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BU

Strona pozwana: Markt24 GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ ma zastosowanie do stosunku pracy, w przypadku którego wprawdzie zawarto w Austrii umowę o pracę dotyczącą świadczenia pracy w Niemczech, ale pracownik nie świadczył pracy, mimo że przez kilka miesięcy pozostawał w Austrii w gotowości do jej podjęcia.

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej

- 2) Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że można stosować przepis krajowy umożliwiający pracownikowi (ułatwione) wniesienie powództwa w miejscu zamieszkania, które ma w okresie trwania stosunku pracy lub miał w chwili ustania stosunku pracy, taki jak § 4 ust. 1 lit. a) Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (ustawy o sądzie pracy i spraw socjalnych; zwanej dalej „ASGG”)?
- 3) Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że można stosować przepis krajowy umożliwiający pracownikowi (ułatwione) wniesienie powództwa w miejscu, w którym wynagrodzenie podlega wypłacie lub podlegało wypłacie w chwili ustania stosunku pracy, taki jak § 4 ust. 1 lit. d) ASGG?
- 4) W przypadku udzielenia na pytania drugie i trzecie odpowiedzi przeczącej
- 4.1. Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku stosunku pracy, w ramach którego pracownik nie świadczył pracy, powództwo należy wnieść w państwie członkowskim, w którym pracownik pozostawał w gotowości do jej podjęcia?
- 4.2. Czy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku stosunku pracy, w ramach którego pracownik nie świadczył pracy, powództwo należy wnieść w państwie członkowskim, w którym miało miejsce zainicjowanie i zawarcie umowy o pracę, nawet jeśli uzgodniono w niej lub przewidywano świadczenie pracy w innym państwie członkowskim?